

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Véla Ljubljana — zakaj?

(Odgovor.)

—o.— Zadnjič odgrinjali smo temni in neprijazni obraz, ki ga tačas naša Ljubljana ima v socialnem oziru. Imeli smo res pri tem občutke, kakor tisti, ki se je po dolgem času zopet vrnil v svoj domači kraj, mej svoje znance in prijatelje! Ker ni živel mej njimi, ni vedel, kaj vse se je tačas godilo doma in mej prijatelji njegovimi. Verjeti ni mogel, da bi kedaj nehalo prijateljstvo, katero je priklilo ter nadobudno raslo pod solncem domovinske ljubezni, in da bi kedaj domače kraje tepala sovražna strast bivših tovarišev in zaveznikov! Toda čez kratek čas uveril se je sam na svoje oči, da je tudi to mogoče. Namesto stare sloge je našel nov širok razkol, namesto zveze nekdanjih prijateljskih družb — tabore v srđitem nasprotju in našel je, da najpotrebniša dela ne ganejo v nobeden kraj, ker ves čas gre v prepire in zbadanja, to pa mej delavci samimi! Žalosten te premembe in njenih posledic povpraševal je okrog, od kod to izvira in kam tó privede, a za odgovor dobil je

prepričanje, da se ti ljudje morejo jako dobro počutiti v razdraženi in kalni vodi, ker se po nji gibljejo za vsako ceno, brez vprašanja, ali je pa to dobro za občo korist, katero zastopati menijo?

Nekako do tacega spoznanja tudi pride, kdor se sedaj čez nekoliko časa povrne mej svoje Ljubljanske rojake! Ni ravno treba, da jih je bil zapustil pred dvajsetimi meseci, ko so si bili še složni in jedini. In tudi, če so mu lokalne razmere povsem znane, in se je sam bil odločil za jedno ali drugo stranko, treba je le, da nekaj mesecev živi izven Ljubljanskega gibanja, in gotovo se mu očisti pogled in strezne se mu sodba, tako, da prišedši nazaj, lahko z objektivnega stališča zmatra nastale stvari. Objektivno presojene so Ljubljanske stvari čisto osobne stvari! Prvi povod je res da prišel od načelnih vprašanj, čeprav se dokazuje, da tudi tukaj ni odločevalo notranje prepričanje, nego le vnanje uplivanje na osobo. Razdor pa, ki se je pričel — credamus — z načelnimi vprašanji, ni hotel prenehati, akoravno so ta vprašanja bila vsaj formalno in za nekoliko časa rešena. To je najboljši dokaz, da ni šlo za načela, nego za osobne človeške slabosti! Personalije, gole personalije ločile so Ljubljansko narodno prebivalstvo v dve krđeli in personalije držijo je narazen še danes ta dan. Drugače bi tudi ne bilo mogoče, da bi tako malostna in tako redko vprašana politična navzkrižja, kakeršna živijo mej nami, neprenehoma zasekavala takšne rane v socialno življenje slovenske naše stolice! Kdor torej ne pozna lokalnih in personalnih razmer mesta Ljubljanskega in strankarstvo tukaj opazuje z oddaljenega, morda celo idejalnega pozorišča, tisti ne razume, zakaj se še vedno razkol ljubi in goji. V resnici samo zavoljo personalij!

Zato se nič ne čudimo, da se je najpersonalniši na naš zadnji članek oglašil v „Ljubljanskem Listu“ od vtorka. Tudi on priznava, da „nikdo ne more odrekati stvarne podloge“ našemu članku, tudi on vidi „obupni položaj“ socialnega in narodnega življenja v Ljubljani. Misliti bi se torej dalo, da bode gospod profesor Šuklje prišel s konkretnim predlogom, kako bi se utegnil odstraniti kvarljivi in neznosni razdor. Odkritosrčno povemo, da nas ne bolijo toliko politične diferencije, bolijo temveč nas in našo Ljubljano socialne mržnje, žalostni

mejsobni odnošaji v javno nastopajoči naši inteligenciji. In te socialne mržnje pa nemajo v politiki toliko stvarne obrazložbe in zaslonbe, da bi se moral dogovori za sporazumljenje pričeti s politikom. Nego zblizevanje bodi najprvo socialno; zblizevanje personalno je potrebno in podpore vredno od slebarnega pravega rodoljuba. Toda, koliko k temu pripomore gospoda profesorja Šukljeja članek, ki tudi ta pot znane osebe ščuva na odločnišo narodno stranko! Da bi tudi ta čudna pot vodila do „sprave“, ne verjamemo, ne moremo si misliti.

Ali z onimi osobami se nam menda le bolj hoče dokazati, da si jih je odločniša narodna stranka odtujila po svoji krivdi. Govori namreč članek o razlogih sedanjega razdora in te razloge piše v krivdo našemu, tedaj nasprotnemu taboru. Krivdo tedaj gospod profesor Šuklje vrača od sebe in svoje stranke na druge! Naravno, samo da ni tako opravičeno in lepo!

Kdo je prouzročil narodni prepir? Kmalu tisti, ki se prvi oglašil: Jaz ne! Ali ste že pozabili, kdo je bil glavni agent pri verifikaciji Dežmana in Schreya ter pri šeststogoldinarskem razpisu v deželnem zboru v jeseni 1883. leta? Narodna stranka tedaj je bila še samojedna, bila je nevoljna, a vi ste hoteli, deželna vlada je hotela, da vam naj narodno novinarstvo hvalo in slavo poje. Vi bi tedaj kot previden naroden politik morali potrpeti malo grajo, ki vam se je bolj v privatnih krogih nego v javnih izrekala in ki je res bila neznatna v primeri s činom, ki ste ga zakrivali. Ali ga mari neste drugo leto popravili, odločivši tudi za slovensčino nagrado iz tistih 600 goldinarjev? Vidite, da neste delali prav prejšnje leto, a vendar ste hoteli zaupnico in ker je neste dobili, sklenili ste maščevanje poslati mej nas! Ni li to bilo prenačljeno, kakšen rodoljuben sad imamo sedaj od tega? Ne proračunivši posledice, ki bi jih podjetje moglo imeti, začeli ste izdajati „Ljubljanski List“. Obrazložili ste listov program s tem, da je kranjska vlada potrebna svojega zagovornika. Ni ga bila potrebna, kajti ljudstvo ni tiščalo do svojih zastopnikov, naj vladi odreko podporo. Vladi pa je nekdo nanašal na uho vse, kar se je in kar se ni govorilo v Ljubljanskih družbah, in če je kdo nervozen, čuti bolezen v sebi, če kaj neprijetnega čuje. Veliko več

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nomis umbra.)

Triintrideseto poglavje.

Doktor Olybrius.

(Dalje.)

Kako se počutite? vprašal je Olybrius.

Prav dobro, odgovoril sem.

Tem slabše, odvrnil je Olybrius, to je neneravno; to kaže, da stvar še ni popolnem izpuhtela. Po osemdnevnem pokončavanji, izvirajočem iz makovca, morali bi še danes biti na pol mrtvi, brez žile in brez glasu.

Prav iz železa je, rekel je polkovnik. Pri mojej duši! To bi bil karabinec.

Dragi tovariš, rekel sem Olybriju, vaša diagnoza bila je napačna. Moj slučaj je toli izreden, da bi se noben učenjak na vašem mestu ne bil vedel pomagati. Otrovan nesem bil z makovcem; bil sem le pomagneten ter prestavljen v Ameriko, od koder sem se to noč vrnil.

Bigre! zakričal je polkovnik, ta je debela. Poveljnik sem bil polku samih Gaskonjcev, ki so se tolkli, hlastili in hvalili, da jim ni bilo like; a vam venec!

Ljubi tovariš, rekel je Olybrius z grenkmedenim glasom, jaz zmeraj vem, kaj pravim. Dogodki so tu; in nič ni toli trmasto kakor dogodek. Da si vi domišljate, da ste bili v Ameriki, temu se ne čudim, to je vsled makovca; a jaz, ki sem vas osem dnij in nočij zdravil, vam zagotavljam, da ste s kostjo in mesom bili v svojej postelji in Pariza neste ostavili.

Gospodine, odgovoril sem, jaz prihajam iz države, kjer resnica neomejena vlada in kjer so se mi vse uradne in na pol uradne laži pristudile. Verujte, kar vam drago; a povedati vam morem jedino: Moje telo ali pa moj duh, kateri izmej nju ne vem, preživel je osem dnij v Ameriki.

Učinek makovca, rekel je Olybrius, odprl tobačnico ter ponihal šče pec tobaka. Možgani še nešo popolnem čisti, blodna misel še gospoduje. Dragi gospod, z umom morate vzratno delovati, če ne bodo vaša možganska krila pozorišče budih in stalnih

zmot. V takem slučaju je, kot sami veste, prvi pomoček, da se gospodujoče blodne misli iznebite ter zdravniku na besedo verujete. Vi ne-ste bi-li v A-me-ri-ki, nadaljeval je ter vsak zlog z zapovedujočim glasom povdarjal.

Gospodine, odvrnil sem mu, vi mi bode te pač dovolili ostati pri svojem mnenji.

Danijel, zakričala je moja žena vsa objokana, za božjo voljo, ne bodi trdovraten, tvoja poguba je!

Za Boga! draga moja, odvrnil sem smehljaje, s kakim glasom mi to praviš! Dozdeva se mi, da slišim ubogo Rachel v osebi Roxane:

Ecoutez, Bajazet! je sens que je vous aime, Vous vous perdez; gardez de me laisser sortir.

Mesto odgovora ozrla se je Jenny proti nebesom, prijela Henrika za roko ter bežala iz sobe obraz si z rutico zakrivši.

Pri moji duši! rekel je polkovnik, vi žalite svojo ženo. Hudič! da gospem ugaja, dovoljeno je celó lagati. Vi pač neste Francoz! Pri mojej duši!

Dragi sosed, rekel je odvetnik poluglasno, kakor bil bi hotel zagovarjati. Govoriva pametno. Če ste res bili v Ameriki, ogledali ste si natančno to deželo; poznati jo morate na drobno. Če pa se je

neprijetnega se za može lokalne vlade sedaj čuje po Ljubljani, znamenje, da „Ljubljanski List“ ni zgovornih ljudij prav nič poboljšal. Prav tako pa je tudi v politični naši konstelaciji le toliko dosegl, da je dokazal potrebo odločnije narodne stranke, ki previdnije gleda pod prste narodnih in vladnih mož. In tudi to je gotovo, da gospod Obreza nema „Ljub. Listu“ zahvaliti svojega deželnozborskega sedeža, in da bi g. prof. Šuklje na lepši način prišel v državni zbor in to za delj časa. Kar je torej dosegal vaš organ, bilo je nepotrebno; vsaj nepotrebno je tudi bilo njegovo zadiranje, s katerim neste pustili v miru nobenega nezavisnega narodnjaka! Porečete, da ste se le branili naših napadov, toda pomislite, da je naš list najmenj pet tednov od začetka vaš organ popolnem ignoroval, vi pa ste naš list, naše pristaše v jedno mer grdili in v zanimivem feljtonskem zlogu razobešali strogo privatno življenje zaslužnih narodnjakov, vaših nasprotnikov. Kdo je torej napadal? Kaj menite, koliko ste storili z vašim kanibalskim slogom za lepe in prijateljske odnošaje mej inteligencijo Ljubljansko?

Če tu ne rečete: mea culpa, mea maxima culpa, potem ste se pri ljudožrcih na otoku Sunda učili estetike in gentlemanstva! Kako se morate tedaj spodtikati nad pezdirkom v našem listu vi, s takimi bruni v očesu? — „Ljubljanskemu Listu“ je pomagalo denuncijantstvo in sikofantstvo. Prenašanje izustil in celo misli, zasukanje stvari se je godilo v Ljubljani „en gros“ in sistematično, godi se žalibog še danes ta dan. O tem govori sto in sto resničnih anekdot! Polip denuncijantstva in maščevanja je segal celo preko mej kranjske kronovine in ovil je s svojim strupenim obnožjem vse, kar mora menjavati svoje misli „proti eksekuciji“. Bojazen, da bi svoje mnenje imelo škodovati, bila je zlasti v Ljubljani in na Kranjskem opravičena in baš zatogadelj občevanje odkritosrčno in prijateljsko ni več mogoče! Lep del narodne inteligencije, osobito Ljubljanske se samo zatogadelj odteza javnemu delu, ker ne more za vsak korak svoj račun dajati temu ali onemu vladnemu koncipistu. Sedaj pa vprašamo: ali „radikalci“ vzdržujejo institut za denuncijantstvo v Ljubljani? Ker nima s čim plačevati take agente niti imajo služb in odlikovanj, da bi jih oddajali, zato tudi nima sredstva, da bi okužili družabno življenje.

Dolžno pismo tedaj, katero nam prezentuje gospod prof. Šuklje, ne more se kar „in bianco“ podpisati za odločnije narodno stranko. Če le-ta ima kako krivdo, to jo neizmernokrat odvaga krivda gospoda profesorja in vseh pomočnikov, kolikor jih je nad njim in pod njim! Toda ni nam danes, da bi delali inkriminacije in iskali razlogov žalostnemu našemu razporu in še žalostnišim njega posledicam. Omenjali smo jih le mimogrede, da pokažemo, kdo ima več lahkega dela pri iskanju teh razlogov, mi ali g. prof. Šuklje! Kadar se menimo o zboljšanju socialnih odnošajev v naši razburjeni inteligenciji, ne smemo se preveč muditi z razlogi, ki so to razburjenost prouzročili, kajti bati se je, da iz tega navstanejo novi razlogi za novo razburjenost. Rekli smo že, da to vprašanje sestoji iz samih personalnostij. Dobri osobni odnošaji so se mej nami razdrli, ker se je na žrjavico v jedno mer ulivalo olje

vam le sanjalo, nemate o tem popolnih, jasnih pojmov, ampak imate le, da naravnost povem, le nebi-lice. Dovolite mi nekaj vprašanj, ki bodo vas v dejansko življenje zopet privodila ter vam dopuščala, da se bodete sami o neresničnosti ali resničnosti svojih utisov prepričali.

Govorite, gospodine, jaz poslušam.

Ali ste za časa svojega bivanja v Ameriki zapazovali, da bi se ljudje na ulicah s pištolami streljali? Ali so vsak dan po dve osebi ali tri osebe obesili na svetilkah po onem zakonu, Lynch law imenovanem, čegar ime in morebiti tudi pojem so nam izposodili?

Gospodine, odgovoril sem, prepustite to blendenje časopisom. Amerikanci so stokrat bolj mirni in bolj olikani od nas. Celu dvoboj je tam neznan.

Pri mojej duši! zakričal je polkovnik, ta je predebela. Ali more obstati država, ki dvoboja ne pozna! Pač so le same usmiljene sestre v tem samostanu?

Učinek makovca! rekel je Olybrius; vse se vidi v najlepši boji.

Recite rajši v grdi, odvrnil je polkovnik. Pri mojej duši! ko bil bi jaz v tej luknji, klofotal bi vse, da bi se prepričal, ali imajo kaj srca v trebuhu.

mesto vode, ker so se godile premnoge netaktosti mej nami in se je mnogo jih uklonilo denuncijantstvu pasivno in aktivno! Izpod politike je navstala grda socialna odsedlina, odpravimo jo in zabranimo jo tudi za v bodoče! Kdor se podajaš v javno življenje, uči se prenašati kritiko, zlasti, če kritika izhaja iz idealnih dobrih nazorov, ti pa moraš biti oportunist! To zahteva tvoje domoljubje in zaupanje, ki je uživaš. Neizmerno more korumpovati maščevanje, ki se nam nad centralni volilni odbor Ljubljanski sedaj obeta iz Novega Mesta, z domicilom v nemškem Gradcu! Naj vender sleharen ne misli, da je on os, okolu katere se ima vrteti ves svet! Mejsobno zaupanje, tolerancija naj pride zopet mej nas, v našo Ljubljano, naj prežene hudo móro, ki tlači naše moči ob tolikem narodnem delu!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 2. julija.

Poljski listi bavijo se sedaj s tem, da bi se Galicija izločila izmej dežel v **državnem zboru** zastopanih. Ta projekt nemškoliberalcev njim še precej ugaja, a mislijo, da se ne da sedaj izvesti. Levičarji in Poljaki ykupe še nemajo dvetretjinske večine, Slovenci in Čehi bi pa v to delitev ne privolili, dokler se ne izpolnijo njih narodne želje.

Državni finančni minister Kallay vrnil se je s svojega potovanja iz Bosne. Belega grada ni obiskal, kakor so napovedovali časopisi.

Moško pevsko društvo v **Brnu** praznuje svojo petindvajsetletnico. Sešla so se nemška pevka društva iz raznih krajev, pa tudi mnogo družega občinstva. Že več mesecev so se delale priprave in nemški listi pisali o tem. Videlo se je, da se pripravljava prava nemška demonstracija. Res je večina došlih imela pruske črno-rudeče-zlate trakove in se jako izzivajoče obnašala. Da je pri tacihi okoliščinah moralo priti do malih neredov, je naravno, ker v Brnu biva mnogo tisoč Čehov. — Posebno so se pa neki Nemci sami s surovostimi odlikovali. Česke dame z narodnimi znaki se neso smele upati na ulico. Fanatični Nemci so damam strgali obleko s telesa. Českega knjigotržca Barviča napali so na cesti ti nemški junaki, ki je hotel na kolodvor. Življenje si je le s tem rešil, da je zbežal v neko cerkev. Ker je druhal tudi v cerkev pridrla za njim, jo je hitro zopet ven potegnil in skočil nekemu izvoščeku na voz pa drhal je hotela še voz prevrniti in izvoščeka iztrgati s kozla. Skoraj nič bolje se ni godilo ravnateljstvu moravske akcijske tiskarne, otel ga je neki Nemec. Policija se je neki jako pristransko obnašala. uganjala je Čeha, Nemce pa pustila razgrajati. Res lep plod rodi nemška kultura.

Drugi teden se začne obravnave mej **avstrijsko in ogersko** vlado zaradi obnovljenja nagodbe. Od ogerske strani se bodo teh obravnave udeleževali ministerski predsednik Tisza, finančni minister grof Szapary in trgovski minister Szechenyi, od avstrijske strani pa grof Taaffe, dr. Dunajevski in baron Pino. Nagodbina doba poteče sicer še le 28. junija 1888 leta, a ogerska vlada želi, da se nova pogodba že jeseni predloži avstrijskemu in ogerskemu državnemu zboru. Zato ima svoje razloge. Leta 1887 leta poteče ogerskemu državnemu zboru volilna doba in razpisane bodo nove volitve. Ne ve se pa, ali bi novi državni zbor mogel še pravočasno rešiti to stvar, zato je treba skrbeti, da jo reši še ta. Za vlado bi ne bilo ugodno, da bi se državni zbor bavil s to stvarjo v zadnjem zasedanji pred volitvami, ker se tedaj poslanci morajo bolj ozirati na volilce, kakor pa državne interese. Nova nagodba se bode najbrž v glavnih črtah strinjala s sedanjo. Spremembe bodo

le neznatne in sicer le take, ki so zaradi izpremenjenih razmer potrebne.

Hrvatski regnikolarni deputaciji se je razdelil elaborat Živkovića. Ta v svojem delu ne nasvetuje posebnih sprememb **ogersko-hrvatske** nagodbe, a poudarja, da je Hrvatska enakopraven faktor z Ogersko. Kakor se sodi, hotel je Živković s tem si samo pridobiti nekaj veljave pri narodu. Da bi ta madjaron bil najedenkrat postal tako vnet hrvatsk rodoljub, ni misliti.

Kakor „Srbobran“ javlja, je pravoslavni metropolit **bosenski**, Sabbas, dal svojo ostavko in sicer Carigradskemu patrijarhu in to naznanil bosenski deželni vladi. Metropolit je s tem pokazal, da ne priznava jurisdikcije patrijarha v Karlovcih.

Vnanje države.

Črnogorska vlada imenovala je inženerja Varmako svojim tehničkim zastopnikom pri **črnogorsko-turški** komisiji za urenjeje meje. Ta komisija kmalu zopet začne svoja dela, ki so se bila ustavila za zimski čas. Črnogorsko-turška meja se že uravnava več let, pa še sedaj ni uravnana. Ako se še letos ne uravna, jo utegne še orožje do- ločevati, ker utegnejo zopet navstati novi nemiri na balkanskem poluotoku.

Na **Francoskem** se stranke pripravljajo za volitve, ki bodo jeseni. Ker se je uvel listinski skrutinij, volil bode vsak departement vse svoje zastopnike, ne pa vsak arondissement svojega posebe. S tem je vodstvo volitev centralizovano in ne pride več toliko na priljubljenost kakega kandidata v kakem okraji, kakor na odločbe centralnega volilnega odbora. Odločevale bodo pri volitvah bolj ideje, katere kandidati zastopajo, kakor pa njih osebe. — Zmerni republikanski poslanci so se nedavno zopet posvetovali, kak program bi postavili za bodoče volitve. Izrekli so se proti vsaki volilni reformi, ker je baš prošlo leto se spremenil volilni red, in sklenili so ugovarjati, da bi se volili sodniki, kar zahtevajo radikalci. Potegovati se hočejo za mirno politiko, vendar pa tudi obdržati vse dosedanje prisvojitve. Potem so pa volili odbor, ki bode sestavil volilni oklic.

Na **Španjskem** se najbrž bliža nova ministerska kriza. Narod dolži vlado, da bi bila mogla s pravimi varstvenimi naredbami zabraniti razširjenje kolere. Kako malo veljave ima vlada, kaže to, da je v Murciji ad hoc sklicala generalni svet, pa se noben članov tega sveta za to niti zmenil ni, nitar še prišel. Kolera utegne tedaj spodbopati konservativno vlado, katere vsa prizadevanja liberalcev neso mogla.

Justični odsek **nemškega** zveznega sveta se bavi z brunsviškimi prestolonasledstvom. Vsi so v tem jedini, da vojvoda Cumberland ne sme postati brunsviški vladar. Sedaj gre samo za to, kako da bi to utemeljili, da bi preveč ne žalili legitimitetnega načela. — Brunsviški deželni zbor sešel se je predčeraš. Ako bode zvezni svet še za časa rešil to vprašanje o prestolonasledstvu, bode se deželni zbor še v tem zasedanji bavil s to stvarjo.

Jedino vnanja politika, more pripomoči **angleške** vladi do veljave. Zato pa konservativni listi že napovedujejo, da bode zlasti v Egiptu vlada začela odločno postopati. Sedaj je že tja odposlala posebnega komisarja lorda Drumonda Wolfa. To pa je že vzbudilo nezaupljivost v Franciji. Francoski poslanik je že zahteval pojasnil zaradi tega. Potolazili so ga, da Angleži hočejo le v sporazumljenji s Francozi narediti red v Egiptu. Angleška vlada že ugiblje, da bi zopet posele angleške čete Dongolo.

Rochefort prinesel je v svojem listu „Intransigeant“ vest, da je po nekem prijatelji izvedel, da so Angleži v **Sudanu** umorili njegovega dopisnika Oliviera Paina. Ta dopisnik je bil dalj časa

Dalje v prilogi.

Ali Amerikanci imajo kako vlado, vprašal je odvetnik, ali ste vsaj slučajno kaj tacega zasledili?

Gospodine, odgovoril sem, tam imajo najboljšo vlado, vlado, ki najmanj vlada ter državljanom izroča največo svobodo, da se sami vladajo.

Učinek makovca! odvrnil je Olybrius. Vsakateri ve, da v Ameriki je največe brezvladje, golo brezzakonje.

Gospodine, rekel sem nepotržno, idite v Zjedinjene države; našli bodete skupno zavezno vlado, devet in trideset posamičnih držav, devet in trideset starešinstev in devet in trideset ljudskih zastopov. Jaz ne verujem, da bi bili goli divjaki tako lepo urejeno ustavo izumili.

Pri mojej duši! rekel je polkovnik, devet in trideset gnezd polnih odvetnikov in blebetačev! Ko bi bile take neumnosti sploh mogoče, potoval bi jaz nemudoma tja, da bi vso to zalego skozi okna pognal! Orožje v roke, križajte je, in vsi tiči sfrčé! In potem, pri mojej duši! bila bi vlada, ki se bi ne kujala.

Ali so ministri tam? nadaljeval je odvetnik z manj ostrim glasom.

Nedvomno.

Minister za bogočastje, na primer?

Ne, vse verske občine so popolnem nezavisne družbe. Vsak lahko ustanovi tempelj in bati se nema ničesar razven zakona.

To je nemogoče, odvrnil je odvetnik. To bilo bi izročiti človeško družbo spletkam duhovnikov, verskeje prenapetosti, verskemu sovraštvu. Vsak dan bi doživeli Svetojarnejsko noč.

Gospodine, odgovoril sem, stvar je morebiti nemogoča, a vender biva; dostavim pa še, da v nobeni državi ni več verske potrpnosti in več krščanske ljubezni.

Učinek makovca! rekel je Olybrius.

In svobodna ni le cerkev, nadaljeval sem z rastočim navdušenjem, jednako svobodni ste tudi šola in oskrbovanje revežev. Vsak lahko poučuje, vsak lahko revo lajša, ne da bi moral do vlade rok stegovati ali se do redarstva obračati, kot bi šlo za ustanovljenje kakega slabega nenravstvenega zavoda.

To so sanjarije, rekel je odvetnik, to je dejansko nemožno.

Učinek makovca! rekel je Olybrius.

Doktor Olybrius, vzkliknil sem, če kdo izmed nas ima ta trenotek gospodujočo blodno misel, do- zdeva se mi, da je jaz nemam.

(Dalje prih.)

v Mahdijevem taboru in Wolseley je že bil razpisal 50.000 funtov šterlingov na njegovo glavo. Angleška vlada je pa takoj ukazala, da se ta ukaz preklicuje, kar se je tudi zgodilo. Ko se je omenjen dopisnik vračal iz Chartuma, ukazal ga je neki polkovnik Smith umoriti, ker je imel za Angleže jako kompromitujoča poročila pri sebi, zlasti Chartum bil je neki vse drugače vzet, kakor so angleška oficijalna poročila javljala. Skoraj vsi dogodki tam so bili drugačni, kakor so Angleži poročali. General Wolseley je ob svojem času poročil, da je Pain umrl za mrzlico. Rochefort zahteva sedaj odločno, da se mu izroči truplo, da bodo videli, nema li sledov od noža.

Iz Kašgara se poroča, da je v pokrajini mej Jarkudom in Maralbašo izbuknila ustaja proti **Kitajcem**. Prebivalstvo je pomorilo kitajske uradnike. Mohamedanske rodbine beže na rusko zemljo.

Dopisi.

Iz Istre 1. julija. [Izv. dop.] Ker ste omenjali v „Slovenskem Narodu“, da se „Ljubljanski List“ pri zagovarjanju dolenske volitve sklicuje na istrska nasilstva, hotel sem se prepričati, kako je informovan, preskrbel si dotične liste in razvidel iz njih (št. 143), da je sicer čul zvoniti, a ne ve pri kateri cerkvi. Ako bi pisal o bukovinskem deželnem zboru, pregledalo bi se mu lahko kacega kozla. A da hoče o sosednjih primorskih deželah pisati in pri tem tako malo pozna razmere, to je neodpustljivo slovenskemu listu. Konstatujem tedaj, da v istrskem deželnem zboru se ni še nikdar dogodilo, da bi bil poročevalec dokazal veljavnost volitve in potem sam s celo zbornico vred glasoval za ovrženje. Pač pa smo čitali, da se je na ta način ovrгла volitev dra. Bizjaka v Tržaškem deželnem zboru. — Po poročilu omenjenega lista je tudi slovenski poslanec Zamlič v istrskem deželnem zboru glasoval za to, da so se ovrgle volitve Štrka, Spinčiča in Križanca. Tedaj je po „Ljubljanskem Listu“ odličan slovenski poslanec odobral italijansko nasilstvo!

Iz Tržiča 29. junija. [Izv. dop.] Ko bi ne bila zadnje dni „Lajbaherica“ prinesla notice, da je občinsko zastopstvo Tržiško povabilo Ljubljanske „turnarje“ na 28. junija, bi morda zunaj Tržiča skoraj nobeden ne bil vedel za ta izlet. A to bi bilo prav nedolžno, sam izlet, „Lajbaherica“ je, dobro vedoč zakaj, zamolčala, čemu so jih povabili, namreč: „zum Gründungsfest des deutschen Schulvereines“.

Tukajšnja znamenita okrogla miza se je s to rečjo že nepretrgoma 14 dni pripravljala, seji vsak dan po dve, na dan pa mnogo telegramov, največ zaradi godbe. Toda, kakor bi bilo vse ukleto, godbe ni bilo dobiti, niti vojaške, niti civilne, tedaj morala je biti nazadnje „ciganska banda“; no, pa to je še malenkost.

V sredo nosil je že občinski sluga, pardon — tajnik, neki oklic do hišnih posestnikov, da naj hiše okrasijo „mit dem Feste entsprechenden Fahnen“. Ker pa še to ni pomagalo, letali so še okolu „die dienstthuenden“ in silili, da se morajo zastave narediti. Tukajšnji mogotec jih je dal sam na več hiš napraviti.

V petek začeli so slavolok staviti in v soboto zvečer — o groza in strah — pokazale so se večji del le nemške zastave črno-rudeče-rumene, belo-rudeče, rumeno-modre, le sem ter tja kaka cesarska; nad sodnijo vihrala je mogočno nemška, njej na strani belo-rudeča in črno-žolta. Na občinski pisarni niti cesarske zastave ni bilo, na glavni zalogi tobaka jedino nemška, na županovi hiši se je nad hišo mogočno vila nemška trobojnica, pod njo ponižana avstrijska. Moraš vedeti tedaj, dragi čitatelj, da so bili „turnarji“, prišedši v trg, menda sami v svojem pričakovanju presenečeni.

V nedeljo zjutraj so vender na sodnijskem poslopju nemško trobojnico iz srede na kraj predjali, pa to so le formalitete, kajti mišljenje ostane tako, kakor je bilo, saj se je baje novi sodnik g. Püchler prvi večer svojega prihoda k šulvereinu zapisal. — Pri tem čudovitem pogledu moralo se je pravo avstrijsko srce sramote in srda skrciti, da se more v Tržiči domoljubje tako očitno teptati. In če si dalje opazoval, si tudi vide!, da je žolto in črno pobarvan drog sramežljivo moral nositi nemško trobojnico; pri nekem mesarji bi se tega človek ne čudil, ki nema trohice omike in ki mu bo ta veselica gotovo, mimogrede omenjeno, z velikim ljakom nemščino v možjane ulila, a pri nekdanjem „verwalterji“ bi človek kaj tacega ne pričakoval.

Kako so bili ti ljudje že v soboto razburjeni, se vidi iz sledečega slučaja: Necega priprostega

Slovenska piskrovezca je to teptanje in zasramovanje avstrijskega domoljuba tako razsrdilo in užalilo, da je na sredi trga na glas zapel: „Po naših žilah teče slovenska kri, kaj boste vi nemčurji!“ in glej! občinska sluga ga v trenutku napadla in v zapor ulekla, se ve, da ne bi bil kalil namenjene veselice.

Ravno tako so tudi v nedeljo po noči nekega „živio“ zaukajočega prav tolovajsko napadli in stekli in tri zaprli. Sedaj pravijo, da je nekdo 30 fantov pripeljal in tako škandal provokoval. Je-li res, bode gotovo preiskava pokazala. „Turnarjem“ pa je veselje do izleta k sv. Ani prešlo, pri vsej ovaciji so vender lahko sprevideli, da niti v Tržiči neso tla za nje. Toliko ob kratkem, upam, da bode vse bolj natanko spretneja roka popisala.

Samo toliko bodi omenjeno, da je vse povpraševalo, ali ni političnega komisarja, da bi take protiaustrijske demonstracije prepovedal, pa ni ga bilo.

Danes zjutraj ob 5. uri so pa imeli „turnarji“ „tagrebel“ s cigansko bando. Gori in doli po trgu so se vlačili, na zadnje so cigani cesarsko pesen zagodli, a „turnarji“ so zraven peli „Deutschland, Deutschland über alles!“

Kaj ne, gospod urednik, to so fantje, da sme Prus ponosen biti nanje. Uboga Avstrija, skrij svoje prekrasno obličje pred takimi dejanji!

Iz Ptujja 27. junija. [Izv. dop.] V četrtek so tukajšnji narodnjaki priredili novoizvoljenemu državnemu poslancu g. Bož. Raiču v čitalničnih dvoranah banket, kateri je bil mnogobrojno in od najodličnejših rodoljubov obiskan. Bilo je dosti veselja na tako častni zmagi, ker največji volilni okraj v celi Avstriji s 150.000 prebivalci je svojega poslance v državni zbor jednoglasno volil. Le jeden okraj nekje na Poljskem ima 140.000 prebivalcev, vsi drugi so manjši. Kaj takega pa se more le s tako popularno osobo doseči, kakor je g. Bož. Raič, ni mu ga para na zemlji, na kateri Slovenci žive. To pa je tudi dokaz, kako izvrstno se mi štajerski Slovenci tukaj na nemški meji držimo, z lastnimi močmi in bodimo radi, da na lastnih nogah stojimo! Bog ve, če bi drugače tako jedinstvo ohranili.

Pri banketu se je mnogo o prihodnjem postopanju slovenskih poslancev v državnem zboru govorilo; a v jednem vprašanju bili so vsi jedini, poslanec kakor njegovi čestilci: da naši poslanci v narodnem vprašanju v pretečeni dobi državnega zbora neso ničesar dosegli, je bilo krivo to, ker neso imeli posebnega kluba, — naloga naših poslancev tedaj je, za to skrbeti, da se osnuje poseben jugoslovanski klub. Kaj hočejo naši poslanci z ustopom v Hohenwartov klub doseči? Naše poglavitne zahteve so narodne. Najprej, da narod živi, potem še le, kako da živi. Ali moremo mi od Tirolcev, Solnogradčanov in družih Neslovanov pričakovati, da nas bodo ti proti germanizaciji branili? Kaj takega od njih zahtevati, bi bilo smešno. Nemški liberalci je protiven vladi in Slovanom, nemški konservativci pa vladi ne nasprotuje; to je jedini razloček mej njima, Slovanom pa sta protivna jeden kakor drugi.

Hohenwartov klub tedaj ni sredstvo, da bi se izpolnenje naše narodne želje v novejšem času smelo pričakovati, in dolgo čakati mi tu na meji ne moremo, ker „nemški schulverein“ svoje mreže na vse strani razteguje, in šolske oblasti sistematično germanizujejo.

Za Hohenwartov klub se le tisti naših poslancev navdušujejo, kateri bi radi svoje poslanstvo na lahkem opravljali, brez posebnega truda, ker če nič ne dosežejo, se lahko na Hohenwartov klub izgovarjajo, češ, ta me ni hotel podpirati. Jugoslovanskih poslancev pa bode v sedanjem državnem zboru 23; ker pa večina ni večja, kakor za kakih 32 glasov, je tedaj večina na ti strani, na katero se naši poslanci vržejo, 46 glasov; iz česar sledi, da bi naši jugoslovanski poslanci pri praktičnem postopanju mnogokrat odločevali; iz tega pa dalje sledi, da bodo naši poslanci le sedaj kaj dosegli, ali pa nikdar, in če sedaj ničesar ne dosežejo, že narod za naprej svojo razsodbo izreka, katera se glasi, da na tem, da se zopet ni ničesar doseglo, ni nihče drugi kriv, kakor naši poslanci. (Dali smo temu od odličnega rodoljuba poslanemu dopisu prostora, da se spozna mnenje štajerskih Slovencev, akoravno se do pičice ne ujemamo z nazori vse časti vrednega g. pisatelja. Uredn.)

Iz Brežic 30. julija. (Nemčurska propaganda.) Poročevalo se Vam je že zadnjič, da obiščejo nemški pevci iz Celja 29. t. m. naše pri-

jazno mestice. Danes opisati Vam hočem natančneje ta veliki nemški „parteitag“ in „verbrüderungsfest“.

Mesto je bilo že na vse zgodaj krasno ozaljšano — seveda — popolnem v nemškem duhu — z veliko nemškimi zastavami (kakih 15) in z mnogimi nemškimi napisi, mej njimi nas je najboljše v oči bodel: „deutschen Gruss den deutschen Sängern“, prav tako, kakor kje v „rajhu“. Okolu 1/10 ure pripihal je težko pričakovani vlak s Celjsko kulturno armado, njim na čelu znani generali: Ausserer, Glantschnigg, Forregger in Neckermann. Po običajnem pozdravu na kolodvoru in po obligatnih „hoch“-krikih podala se je ta nemška gospoda skozi mesto k zajutreku v pangermansko Gabričevo gostilno, okinčano z dvema nemškima zastavama. Na to se podajo pevci v grofa Attemsa graščino, kjer so v prostornej dvorani popevali znane pruske pesni, mej njimi tudi „das deutsche Lied“, kar je bilo posebno všeč našemu g. nadučitelju Ornik-u, ki se je tudi kot ud vsprejemnega odbora mnogo trudil, da so pokazale Brežice svoj nemški (?) obraz. Glavni kulturni misijon pričel pa se je po kosilu z govori. Zdaj so začeli gospodje prodajati svojo politično modrost — ali bolje rečeno preobračali so razne politične kozolce in uganjali burke s prepotrpežljivimi Slovenci, ter kazali s tem svoj že povsodi dobro znani nemški napuh. Nek govornik povzdigoval je posebno Sevnicičane, ki so jedini mej Zidanim mostom in Brežicami skrbeli za dostojni vsprejem svojih bratov. Sicer je je tudi na Videmskem kolodvoru pozdravil neki najeti pijanec z „hoch“-klici, kar se pa tu gospodje zamolčali. Tožili so pač o predrznosti Radečanov, ki so je pozdravili s slovensko trobojnico. Besedili so tudi mnogo o „deutscher Schwesterstadt“ in „deutscher Grenzfestung am Sauzipf“, ali kali? Nekemu postaranemu nemčurju tožilo se je tudi po tistih časih, ko so še Slovenci po Štajerskem politično spali, omenivši, kako je bilo takrat prijetno, ko so bili vsi jednih mislij. Izrekel je celo upanje, da se ti zlati časi še povrnejo, ko bodo ponehali narodni prepiri, ter zopet vladal v deželi nemški mir. Toda gospodje delali so račun brez Slovencev, toraj tudi ne vedo naših pogojev v tej zadevi. Čujejo naj jih sedaj: „Gospoda nemška, ne mešajte se v naše razmere, prepustite nam vse naravne pravice do slovenske zemlje, potem bo pa mir! Za svojo kulturo bomo že sami skrbeli brez tujih je-robov.“

Med vsemi se je pa najbolj odlikoval s svojo arogantnostjo znani Sevnški kričac dr. Ausserer. Pri njem smo zopet opazili tisto „deutsche Gründlichkeit“, ki se povsodi šopiri. Menda v svojem „bierschwefel-nu“, morebiti je bilo vmes tudi kaj „geschwefelten Weines“, kazal se je velikega zgodovinarskega učenjaka ter pravil, kako so nemški graščaki širili kulturo mej slovenskim narodom in pred več stoletij našega kmeta učili zemljo s plugom obdelovati! No, če bi bil g. učenjak (?) vedel, da je beseda „plug“ slovenskega vira, morebiti bi se ne bil tako javno osmešil s svojo modrostjo.

Pri kosilu v „Klembasovej“ gostilni zastopan je bil tudi kmetski prijatelj po svojih čestitih bralcih, „bilo je kaci 6 kmetskim „kulturtraegerjev iz okolice, ki so bili nemški gospodi na „špas“, sebi pa v sramoto. Mej njimi sta pa najboljši „nemškega „pojaca“ igrala s svojimi državniškimi govori Pečnik in Požar, katera ostaneta tako dolgo zapisana v naših črnih bukvah, dokler se ne spokorita in spreobrneta. Ljudje bodo s prstom za njima kazali!

Kaj je nemška inteligenca pozneje počenjala, nesem se več dosti brigal, ker mi je že ta neumnost preveč presedala. Omeniti moram le še to, da je bila Celjska godba v pruske uniformi, ki bi se jim prav dobro podajala pred pustom. Videl sem tudi nekaj gospic, okinčanih z nemškimi trakovi, ki so menda s tem hotele svetu demonstrativno kazati svojo avstrijsko mišljenje?

Toliko sem se namenil pisati o tej stvari, da bodo moji rojaki zvedeli, kako ukoreninjeno je še nemčurstvo mej nami in kako oprezni moramo biti, da pri prvi ugodnej priliki ne pomoli ta zalega zopet svoje ošabne glave čez nas. Zato pa pokažimo mi prihodnjo nedeljo pri Ciril Metodijevej slavnosti v Krškem Brežičanom in drugim talmi-Nemcem, kdo da je gospodar na slovenske zemlji, ali pošten domačin, ali oholi tujec? Vzdignite se ter pridite 5. julija v obilnem številu v Krško, da svet zve, da so tudi Slovenci zrel političen narod, ki hoče biti na lastni zemlji svoj gospod. Krčani pa tudi

ne bodo zamudili dostojno vzprejeti tujih gostov, ki se bodo prepričali o starej svetovno znanej slovenski gostoljubnosti. Toraj rojaki, še jedenkrat Vam kličem: „Svoji k svojim!“ Ogleduh.

Z Barja 29. junija. [Izv. dopis.] Le malo-kdaj prodere kako poročilo o zboljšani naše ravnine temni oblak, ki krije naše zaverženo vprašanje o uravnanju močvirskih odtokov, katero vprašanje se že mnogo let suče okolu izvršitve tega za mesto in okolico jednako velevažnega početja.

Le kmetijski list „Novice“ tu in tam bodi si o volitvi za prvomestnika, ali o zborovanju močvirskega odbora s kakim poročilom nevedno ljudstvo poučijo, da tudi naš deželni zbor skrbi za blaginjo močvirskega kmeta. Iz teh ukrepov je razvidno, da bi bilo že vse dobro, ko bi le še zakon iz 1877 leta nekaterih nedostatkov ne imel, izmed katerih je pač največji ta, da naš deželni odbor pri močvirskem odboru neposrednega upliva nema, drugače rečeno, da le-ta v močvirskih posvetovanjih večine za sabo nema. Kajti drugače si ne more najbolj okretna močvirska pamet tega predloga misliti, ker ima sedaj deželni odbor itak že svojega odbornika ter nadzorstvo pri delovanju močvirskega odbora, torej v predlogu deželnozborskega upravnega odseka lanskega leta družega iskati li, ko to, da bi on s pomnoženimi odborniki močvirskega kmeta, kadar bi se mu ljubilo na steno pritiskal. Poročevalec, ki je predloge o prememb močvirskega zakona stavil, pozabil je morda vsled neugodne volitve v močvirski odbor, da se je po ncvem zakonu močvircu le vsled tega skrb za zboljšanje močvirske ravnine izročila, ker je gospodi nit o močvirski modrosti potekla.

Napake, ki so se pod gosposko vlado barjanske latvice nakopičile, so tolike da se mora vsak čuditi, kako mogoče, da se ni stvar že davno prej presukala. Strah pred prehudim usuševanjem vsled ukrepov iz 1860 leta dokazuje, kakšni možje so v taistem taboru, iz katerega misli poročevalec z dne 15. oktobra lanskega leta močvirsko modrost rekrutovati.

Ako je poročevalca upravnega odseka v resnici blaginja močvirskega posestnika v premembo točk močvirskega zakona nagibala, po kateri bi samouprava te zadruga uničena bila, zakaj ni bolj premislil, od kod to, da stvar hira, akopram opozicija nikdar pravde niti z načrtnikom niti s c. kr. ministerstvom iskala ni, kakor stranka, katere ud je bil tudi deželno-zborski poročevalec. Ni le baš opozicija morala slednjič nit napeti, po kateri se je stvar iz blata izvlekla ter za močvirca po godu rešila? Kako to, da se novi načrt, ki ima nalog, močvirskega kmeta hudih povodnih nadlog rešiti iz miznic, po katerih se že več nego dve leti plazi, v dejanstvo ne prestavi? Kdo je tu kluboval?

Kdo je po povodnji dve leti kmetu rane sekal? Spet le opozicija, katera ne mara za nevedno jerobstvo?

Mesto prememb zakona v točkah, po katerih naj bi si posestnik, ki jedini za zboljšanje naklade plačuje, ter teška bremena vsled preobilih grehov prejšnjega močvirskega varuštva nosi, ne pa deželni zaklad, kakor se je tendenciozno v deželnem zboru dne 15. oktobra 1884. leta trdilo, naj bi se delalo na to, da se nasveti, kateri so bili pred leti močvirskemu odboru po sl. c. kr. kmetijskemu ministerstvu priporočeni, zvrše. — Je li temu močvirski zakon kriv, da so se v pretekli dobi paragrafi močvirskega zakona po moči krušili, kaj pomeni osem mesečno šušmarstvo pred ustanovljenjem novega odbora. Je li to bilo zakonito?

Barjanu ni mar, da bi cenjeni list „Novice“ obrekoval, kakor da bi one s slabimi pouki in nasveti svoje ukaželjne bralce preskrbovale, ali da bi one vselej resnice ne govorile, a poročilo o zborovanju močvirskega odbora z dne 10. junija t. l., da se sklepi odborovi strinjajo z deželnozborskimi sklepi razen o vsprejetji kulturnega inženjera skoro povsem — ni resnično, kajti odbor je razen ustanovljenja podružnic in popravka močvirskega ozemlja zavrgel vse predloge upravnega odseka lanskega deželnega zbora, tikajoče se premembe močvirskega zakona. Predlog, naj se kulturni inženjer nastavi, bil je vsprejet proti temu, da močvirski odbor zanj nobenih stroškov nema, torej zastoj, to pa to!

Določila o požiganju barja kakor tudi o razpolaganju usuševalnega zaklada in o delovanju podružnic, naj se barjanu v korist predručajijo.

Kdaj in s čem se je barjan slav. deželnemu zboru tako zameril, da ga za barjansko kmetijstvo

nesposobnega od oskrbovanja samega sebe odbacne, ne gre nobenemu v glavo, saj je vendar vedno z najfinejšo disciplino dozdej k volitvam hodil.

V bodoče več o starem in novem barji, ako mi, gospod urednik, predala o tej važnej stvari ne zaprete. Disciplinovan barjan.

Iz Gornjega Grada 30. junija. [Izviren dopis.] Tukajšnja dekanija bode v proslavo slovenskima blagovestnikoma sv. Cirilu in Metodiju v zvezi s Čitalnico velikansko slavnost priredila in sicer 12. julija t. l. Slavnost bode tem večji, ker se bodo iz vseh bližnjih župnij verniki v procesijah podali proti našemu trgu, tako da dospejo do 1/2 10. uri v našo več tisoč ljudij obsegajočo cerkev, ker se bode potem cerkvena slavnost vršila. Po cerkveni slavnosti bode popoldne ob 3 uri na kegljišči koncert in zvečer ob 6. uri v velikih dvoranah v gradu prosta zabava. Udeležba bode čudno velika in prosili bi, da bi tujci, kateri se hočejo te slavnosti udeležiti, že nekoliko dni popred naznanili pod naslovom „reditelji slavnosti“, da se vse potrebno za nje preskrbi. Posebni programi se bodo še le razposlali.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi uvodnega članka z naslovom „Naša trobojnica“. Današnji številki dali smo pol pole priloge.

— (Presvetli cesar) podaril je požarni brambi v Črnomlju 80 gld. podpore.

— (Nekolekovane večerne priloge) predvčerajšnja številka je zopet polna napadov in polemike na naš list in na naše pristaše. V uvodnem članku ponavlja Šuklje že tolikokrat pogrete svoje fraze in nam kot nov Jonas nasproti kriči: „Poboljšajte se!“, mej dopisi brusi nepoznanec iz Rudolfovega svoje pero in pritrkava mu A. Prosenik iz Metlike, mej domačimi stvarmi pa so gg. Brenc, Schwarz & Co. svoj dovtip gnali na pašo, kajti stavek „zamolčali bodemo celo Heinejeve verze, ki se pri tej priliki nehoté usilujejo našemu spominu „Nur wo wir im Koth uns fänden, da verstanden wir uns gleich“, je tako klasičen, da ga nikomur drugemu pripisovati ne moremo. Le patent nanj vzemite! Vsem tem gospodom ne bodemo danes odgovarjali, le A. Proseniku bi radi povedali na uho, da se v omikani družbi ne govori „jaz, g. Gangl in g. notar Štajer“, marveč da se lastna malenkost najnazadnje imenuje, potrditi pa moramo, da smo vse psovke čitali, ne da bi se bili najmanje razvneli. Psovanje in natolcevanje je tem gospodom že „običajno pravo“, v čemer jih pa nečemo posnemati, kajti mislimo si kakor znani Kanadec v Seumejevi pesmi: „Wir Wilden sind doch bessere Menschen“.

— („Novice“) odgovarjajo v zadnji številki nekolekovani večerni prilogi tako-le: „Ljubljanski List razun družih bojnih člankov prinaša v svoji 142. številki med domačimi stvarmi srdit članek, kateri se v prvi vrsti obrača zoper nek ljubljanski dopis „Pražke Politike“, ki podaja posnetek borbe zoper in za kandidature prof. Šukljejevo v državni zbor. „Ljublj. List“ prišel je zavolj te kandidature v nasprotje tudi z vso našo konservativno stranko, ker ravno pri tej prof. Šuklje že od prejšnjih časov ni vžival zaupanja. Ne čudimo se tedaj „Ljublj. Listu“, z bojaželjno svojo roko seže tudi po „Novicah“. Pa tudi to poseganje „Ljublj. Lista“ po „Novicah“ je prav nesrečno. — „Novice“ milujejo g. deželnega predsednika, da je dopustil v „Ljublj. Listu“ politikovanje na račun deželne vlade, kakoršnega bi mu njegov in našega naroda najhujši nasprotnik ne bil mogel boljše preskrbeti. Venec te politike bila je kandidatura prof. Šukljejeva — v resnici past precej neukretno nastavljen naš narodni stranki, katere pa edini „Ljublj. List“ ni hotel videti.

Vsaj v čast svoje politike si ne more prištevati „Ljublj. List“, ako ni znal preračunati si neizogibnih posledic one nesrečne kandidature; zato mu pa tudi resen slovenski politik ne bo štel v čast, ako „Novice“ in „Slovenca“ in pa „Slov. Nar.“ in „Slovana“ s „Škratoma“ in tako dalje deva v eno vrsto in celo v eno vrsto z „Ljublj. Wochenblattem“ in „Neue freie Presse“ itd.

Mi onega citata o soglasji slovenskega slovstva iz dopisa v „Politiki“ naravno pač nismo mogli razumeti drugače, kakor edino glede kandidature v dolenskih mestih oziroma gledé provokatorične bojaželjnosti v „Lj. Listu“.

Enako ponesrečilo se je „Lj. Listu“ očitane, da so politiki grofa Hohenwarta in dr. Bleiweisa nasprotovali vsi slovenski listi. Res je, da sta imela oba ta politika nasprotnike med „mladimi“ sodelovalci enega naših listov, toda ravno dejanski vrednik „Ljublj. Lista“ izvalil se je v onem gnjezdu, kjer so bili najhujši nasprotniki grofa Hohenwarta in dr. K. Bleiweisa, nasproti pa se ne more ne prejšnjemu in ne sedanjemu politiku „Novic“ očitati, da bi ne bila zmiraj neomahljivo stala za grofa Hohenwarta, v prvih vrstah njegovih pristašev tudi v slabih časih.

Pa „Lj. List“ našel je tudi dlako v vrstah „Novic“, ker so te omenile govorice, da bi znal ministerski predsednik grof Taaffe, ki je sedaj tudi vodja ministerstva notranjih zadev, morebiti oddati ta svoj drug posel drugemu „odličnemu politiku“ izmed poslaniških krogov.

Kdor je dotičen članek v „Novicah“ bral in videl, da smo glede dogodeb pri zadnjih volitvah v soglasji z drugimi veljavnimi listi naše stranke obžalovali, da sedanji vladi smejo še nasprotovati njeni lastni politični uradniki, iz tega pa smo sklepali, da se more grof Taaffe osebno premalo brigati za take važne stvari in z najbolj dobrohotnim namenom za grofa Taaffeja, za njegovo sistemo in državnozborsko večino omenili one govorice, pač ne bo mogel razumeti, kako bi nepristransko čitatelj iz onega stavka mogel podtikati to, kar nam je podtikal „Lj. List“. Vidi se, da srd govori iz vsake vrste in ne trezen razum o nalogi lista, kateremu bi mogla pripadati najvažnejša naloga med slovenskimi listi. Če nam „Lj. List“ iz groba kliče pokojnega očeta dr. J. Bleiweisa, zadovoljni smo s tem, vsak trenutek umaknemo sa preradi bivšemu politiku „Novic“, vsaj bi imeli mnogo hvaležnejšega posla. — Toda nasproti bi zopet dr. Bleiweisu ne mogli privoščiti pogleda na delovanje „Ljub. Lista“, lista, ki je med našim narodom po večinoma prestanim nasprotju med „starimi“ in „mladimi“, brez razumljivega povoda sejal nov razpor, ki je spodkopaval veljavo po vsi deželi ljubljenelega gospoda deželnega predsednika bolj, kot nasproten mu „Slovan“, pa tudi bolj, kot vsi našemu narodu sovražni nemški listi.

Koliko dobrega bi bilo mogoče doseči po „Lj. Listu“ za daljno bodočnost našega naroda, ako bi bilo pri njegovem uredništvu le nekoliko dr. Bleiweisovega očetovskega duha, obsegajočega ves naš mili narod, tako pa so se žalibog iskali — in konečno tudi našli povsod — nasprotniki. — Da bi bilo vendar kmalu drugače!

— (Iz Pulja) se nam piše: Tukaj se govori, da pojde podadmiral Pokorny, trdnjavski naš poveljnik — „auf den Ruheposten“ za namestnika v Zadar, ker se je menda baron Jovanović naveličal siliti švabščino po Dalmaciji. Seveda: „relata refero.“

— (Imenovanje.) Gospod Andrej Šterk, kanonik v Trstu, imenovan je stolnim dekanom, g. Fran Černe, častni kanonik in župnik pa kanonikom v Trstu.

— (Iz Vipave) se nam poroča, da praznuje gosp. Josip Nakus, župnik in knezoškofijski duhovni svetnik na Planini pri Vipavi 50 letnico svojega tamošnjega službovanja, ki mu je potekla o sv. Juriji t. l. — dne 7. julija, to je v torek prav slovesno. Mnogaja mu želimo še leta! Občinsko predstojništvo Planinsko imenovalo ga je častnim občanom.

— („Kres“. Leposloven in znanstven list.) Sodelovanjem prof. dr. Greg. Kreka in župnika Dav. Trstenjaka ureduje dr. Jak. Sket, c. kr. gimn. profesor v Celovci. Obseg 7. številke: Arabela. Roman. Spisala Pavlina Pajkova. (Dalje.) — Pesni mladeniške ljubezni. A. Pin. — Stari Džuldaš in njega sin Mamet. Povest iz življenja v srednje-azijskih pustinjah. Ruski spisal N. N. Karazin, preložil Fr. Jos. Remec. (Dalje.) — Napitnica. J. Kostanjevec. — Božja poezija. A. Funtek. — Narodne pripovedke. Priobčuje Matija Valjavec. — O našem literarnem gospodarstvu. Spisal France Podgornik. (Dalje.) — O rastlinskem opranjenju. Spisal M. Cilenšek. — Norinski Tauriski niso bili Kelti. Spisal Davorin Trstenjak. — Što, kaj, ča. Spisal J. Šuman. (Konec.) — V spomin sv. Cirila in Metoda. Andrej Fekonja. — Drobnosti. — Izhaja v mesečnih zvezkih na 3—4 polah začetkom vsakega meseca; velja 4 gld. na leto, 2 gld. na pol leta in se tudi lahko po snopičih à 40 kr. v knji-

garnah kupuje. Tudi letnik 1882, 1883 in 1884 se še dobi in sicer vsak po 3 gld., prvi letnik pa je pošel.

— („Zadruga“) izšla je 6. številka. Vsebina: Previdnost pri izplačevanju posojil. — Davkarske zadeve posojilnic. — Izgledno letno poročilo. — Avstrijske branilnice v letu 1882.

— (Izpit zrelosti na realki) bil je v torek. Izpit delalo je 7 dijakov, izmed njih dobilo jih 5 spričevalo zrelosti (z odliko nobeden) dva pa smeta po počitnicah delati izpit vsak iz jednega predmeta.

— (Ciril in Metodijeva slavnost v Šiški dne 5. julija 1885.) Šišenska Čitalnica priredi s prijaznim sodelovanjem slavnih društev „Sokola“ in „Slavca“ v proslavo slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metodija v 5. dan julija t. l. slavnost s cerkvenim opravilom v domači cerkvi v Šiški ob 9. uri zjutraj in ljudsko veselico pri Kolerji. Obseg: Petje, godba, telovadba, strejanje, tehtanje, plezanje, balon, razne igre in umetljivi ogenj. Pri veselici svira slavna vojaška godba baron Khun pod vodstvom gosp. Nemrave. Petje zborov vodita gospoda Srečko Stegnar in Ant. Sohor. Program: 1. L. Schlögel — „Zvestoba zastavi“, putnica, svira vojaška godba. 2. Halevy — Ouverture „Kraljičini musketieri“, svira vojaška godba. 3. D. Jenko — „Molitev“, pojeta zbor društev „Slavec“ in Šišenske Čitalnice. 4. Joh. Brandl — „Dijaški valček“, svira vojaška godba. 5. Ant. Sohor — „Moja zvezda“, poje mešani zbor Šišenske Čitalnice. (Nov.) 6. Rossini — „Viljem Tell“, duet s tenor- in bariton-solo, svira vojaška godba. 7. Dr. G. Ipavic — „Na plesu“, moški zbor, poje „Slavec“. (Nov.) 8. Pedrotti — Prizor iz „Tutti in Maschera“, s solo na rogu. 9. Iv. pl. Zajic — „Frankopanka“, poje moški zbor Šišenske Čitalnice. (Nov.) 10. F. Vilhar — „Večerna“, poje mešani zbor Šišenske Čitalnice. (Nov.) 11. Pedrotti — Ouverture „Fiorina“, svira vojaška godba. 12. * * * „Domovina“, poje moški zbor Šišenske Čitalnice. 13. K. Huber — „Madjarska putnica“, svira vojaška godba. 14. A. Förster — „Slava Slovincem“, poje zbor društva „Slavec“. 15. Brüll — „Zlati križ“, potpourri, svira vojaška godba. 16. Fr. pl. Suppé — „Potovanje po Afriki“, polka franc. 17. Fran Gerbič — „Slovanski brod“, pojeta zbor društev „Slavec“ in Šišenske Čitalnice. 18. Faust — „Odaliska“, polka mazurka. 19. Millöcker — „Sanj“, valček iz opere „Vojni mašnik“. 20. Strauss — „Plesni šopek“, brzopolka. Ob 6. uri „telovadba Sokolov“ na drogu in proste vaje. Pri ugodnem vremenu splava ob 7. uri veliki balon v zrak. Streljanje za dobitke se prične ob 9. uri zjutraj. Dobitki so: I. cekin, II. 4 gld., III. 3 gld., IV. 2 gld., V. 1 gld. Strel velja 5 kr. Najboljšim strelcem pripadejo dobitki. Razdelitev ob 8. uri. Voditelj strelišča g. E. Kaiser. Začetek ob 3. uri popoldne. Ustopnina 20 kr., otroci plačajo 10 kr. P. t. društveniki Šišenske Čitalnice, sodelujoči g. „Sokoli“ in pevci so prosti. K prav obilnemu obisku najljubneje vabi odbor.

— (Ogled za novo okrajno cesto iz Žirov v Logatec) prične se v 13. dan t. m. Pri tem ogledu bodo udeleženci, zastopniki cestnih odborov, političkih oblastev, deželni poslanci: dr. Samec, Faber in M. Lavrenčič, poročevalca in inženerja deželnega odbora.

— (Izpiti v tukajšnji podkovski šoli) bili so 26 in 27. dan junija. Prvosednik bil je vodja podkovske šole dr. vitez Bleiweis, člana izpraševalne komisije pa: deželni živinozdravnik Wagner in podkovski učitelj Šlegel. Dne 26. junija delalo je skušnjo iz podkovstva 28 kovačev, vsi Slovenci s Kranjskega, ki se pa neso šolali na podkovski šoli. Razun treh, ki smejo čez leto skušnjo ponavljati, bili so vsi zadostno izvežbani. 27. junija bila skušnja za učence podkovske šole. Bilo jih je 11 (9 Kranjcev, 1 Primorec, 1 Bosnjak iz Banjaluke). S prav dobrim vspehom prestali so skušnjo: Babič Janez iz Kranja, Brajda Fran iz Gorele, Samida Andrej iz Staregaloga, Urbančič Valentin z Brezovce, Valenčič Ivan iz Hrušice na Primorskem, Stariha Matija iz Coklevc. Z dobrim vspehom: Firic Anton iz Banjaluke (Bosna), Kogovšek Miha iz Dravelj, Vidmar Janez iz Praprot. Z zadostnim vspehom: Greljo Jože iz Borovnice, Žumer Fran iz Olševka.

— („Ljudske knjižnice“) izšel je 12. snopič. Vsebina: „Sila. Po H. Konsjansu poslovenil H. Majar.“ — Davoriša. Poslovenil H. Majar. —

Skopuh. Česki pisal Vacslav Štulc, preložil Leop. Gorenjec. Ljudske knjižnice je doslej 12 snopičev, v njih pa na 738 straneh jako mnogo poučnega in mikavnega gradiva, to pa po tako nizki ceni, kakršne dosedaj v Slovincih še ni bilo. Vseh 12 snopičev, neposredno kupljenih, ne stoji več, nego 72 krajc.

— (Iz Komende pri Kamniku) 29. junija: Dne 28. t. m. ob 1/2 5. uri popoldne treščilo je v poslopje Matije Pogačarja na Gori pri Komendi. Na jedenkrat bila sta v plamenu lesena skednja in zidano, a s slamo krito hišno poslopje. Požar bil je strašen, tembolj, ker je bilo gašenje skoro nemogoče, kajti selo Gora stoji na mali višini, kjer razen par slabih vodnjakov ni najti nikjer vode. Nevarnost bila je velika, kajti najmanjši vetrič bil bi v stanu zanesti plamen na sosedne strehe ter upepeliti del vasi. Pogorelec bil je zavarovan, toda le za nezaten znesek, a škoda sme se ceniti na 800 gld. ali še tudi več, ako se vzame v poštev zgorelo orodje in druge uničene stvari. Jedina sreča za dotičnika je, da ima potrebni les za novo stavbo v svojem gozdu, kar je žalibog dandanes silno redko pri nas!

— (Savinjska posojilnica v Žavci) imela je po predvčeranjem računskem sklepu v prvem polletju 1885 dohodkov 53.475 gld. 3 kr., izdatkov 51.599 gld. 92 kr., — toraj prometa 105.074 gld. 95 krajc.

— (V vodo skočila) je predvčeraj popoldne v Postojini neka ženska, ki se je iz Trsta pripehljala. Sprla se je s svojim, v Postojini službujočim ljubimcem in v svojej togoti skočila v vodo in utonila.

— (Velikanska riba.) prikazala se je v Jadranskem morju. „Narodni list“ ima o njej naslednja dopisa: Iz Šolte 25. junija. Danes zjutraj okolu 7. ure videli so, ko je šla v luko, znano po imenu Šešula, blizu Maslinice, strašno ribo, kakeršna se redko, ali nikdar ne vidi v našem morju. Dolga je pri priliki 15 do 20 metrov. Kdor jo je videl, vsak se je začudil, nekateri so se celo preplašili, ker še nikdar neso videli tako grozne ribe. Misli se, da je „uljenuša“ (Cavo d'olio). — Iz Omiša piše se o isteji ribi, da so jo videli v nedeljo v 21. dan junija, od jutra do popoldneva, potem pa zopet drugi dan. „Strahovite je velikosti. Z obali videli smo jo vsi, a oni, ki so z ladjo bili blizu nje, zagotavljajo nam, da je kakih 20 metrov dolga, tolika, kakor navaden parobrodčič. Misli se, da je morski kit. Nekateri gospodje streljali so z ladije na ribo, katera se je potem obrnila proti Brači.“

— (Razpisana) je učiteljska služba na jednorazrednici v Hinjah. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 16. julija na okrajni šolski svet v Rudolfovem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 2. julija. Sindikat društva francoskih republikanskih časnikarjev sklenil je, da se pri angleških sodnijah proti Smithu in Wolseleyu uloži civilna tožba, ker sta za glavo poročevalca Pain-a razpisala nagrada.

Brunšvik 1. julija. Deželni zbor izjavil je soglasno, da se strinja s pruskim predlogom na zvezni sovet v zadevi prestolonasledstva.

Rim 1. julija. Dnevnik „Rome“ je po ukazu papeževem prenehal, ker je odobrovaje objavil pismo Pitrasovo na ravnatelja Amstelbode.

Madrid 30. junija. Včeraj po vsem Španskem šesto ljudij za kolero umrlo. V Madridu jeden.

Peterburg 30. junija. Poročila o nemirih v Afganistanu zanikavajo se na merodajnem mestu.

London 30. junija. Wolseley ostane to polletje v Egiptu, kamor se je včeraj iz Woolwicha odposlalo dva milijona patron, kakor se govori v ta namen, da se zopet zasede Dongola.

Genova 30. junija. Italijanski parnik „Italia“ razbil se je v 19. dan junija pri Cap Lomas. 70 osov poginilo.

Poslano.

Kot neslanost zavračuje nas v „Slovinci“ št. 141 kat. bukvarna, češ, da smo z domišljijami nadlegovali mil. knezo-škofa. Po pravici povedano, da nas je jako zaboletela teka neolikana pisarija, nedostojna katoliški bukvarni. Da nam ni nihče medveda natvezal, ter da ni šaljivec o tako resnih časih, še manj pa, da je bil hudoben namen, bodi tu povedano, da je g. K., knjigovez v Ljub-

ljani, javno pri našem dogovoru povedal, da je bil on izvoljen, to se reče: da se mu je ponudilo, ako proda svojo knjigoveznico, da bode kot poslovodja pri katoliški bukvarni knjigoveznico vodil. G. J. K. ponudbe ni vsprejel. Mislimo, da je to precej debel poper, da se neslanost prebavi in da je hudobni namen, zadnji naš zaslužek pogoltniti, bil na strani katoliške bukvarne.

Da smo mi katoliški bukvarni nevošljivci! Komu? Oskrbniki katoliške bukvarne imajo itak svoj kruh, kateri jim mi ne moremo snesti.

Knjigovezci Ljubljanski potegujemo se javno za našo obrt, kdo nam sme braniti? Ali morda nemamo pravice do višje oblasti stopiti s prošnjo? Tudi mi znamo: kdor trka se mu odpre, kdor prosil, se mu da!

Ako hoče katoliška bukvarna še kaj zvedeti, postreči jej hočemo vselej, kolikor bode zahtevala.

Knjigovezci Ljubljanski.

Čudna v tej deželi razsajajoča bolezen.

Kakor tat po noči, tako nepričakovano nas napade. Mnogo ljudij čuti bolečine v prsih in na straneh, včasih tudi v hrbtu; utrujeni in zaspani so ter imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj; nek masten slez nabira se njim na zobeh; jedi njim ne diše, v želodci čutijo neko težo in včasih tudi utrujenost, katere ne potolaži uživanje jedij. Oči upadejo, roke in noge postanejo mrzle in mastne; čez nekaj časa začne se kašelj, s prva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi izmečki; dotičnik čuti se vedno zaspanega, spanje ga ne okrepeča; potem je nervozen, razdražljiv in nevoljen, slabe slutnje se ga polastujejo; ako hitro ustane, vrti se mu v glavi; v črevih se mu zapira, koža je včasih suha in vroča, kri se mu zgoščava in zaostaja, beli del očesa porumeneva; scalice je zmirom manj in ima temno barvo in če se dolgo stari, postane, zgosti se na dnu; pogostem se vzdiguje, pri čemer čutimo včasih kisel, včasih sladak okus, in katero spremlja bitje srca; vid pojema, pege se kažejo pred očmi in človeku se zdi, da je truden in slab. Te prikazni se prikazujejo druga za drugo in skoro tretjina te dežele bolega za jedno ali drugo obliko te bolezni. Zdravniki te bolezni pogostem prav ne spoznajo, kakor skušnje učé; jedni jo zdravijo, kakor bolezen jeter, drugi kakor dyspepsijo, drugi zopet kakor bolezen obistij itd., ne da bi bilo treba kako tako zdravljenje, ker „Shäker-ekstrakt“ pomaga popolnem v vsakem slučaju te bolezni. To izvrstno zdravilo dobi se v vseh spodaj navedenih lekarnah. (145—6)

Osobe, kojim se zapira, trebajo „Seigel-ovih omehčilnih pil“ (Abführ-Pillen) v zvezi s „Shäker-ekstraktom“. Seigel-ove omehčilne pile ozdravijo zaprtje, odpravijo mrzlico in prehlad, glavobolje in zlatenico. To so najvplivnejše, najpripravnejše in najdovršenejše pile, katere so se že kedaj napravile. Kdor jih je kedaj poskusil, bode jih gotovo dalje rabil. Vplivajo počasi in brez bolečin.

Cena 1 steklenici „Shäker-ekstraktu“ gld. 1.25, 1 škatljici „Seigel-ovih omehčilnih pilam“ 50 kr. Lastnik „Shäker-ekstrakta“ A. J. WHITE, Limited, 21 Finsbury Lane, E. C. v Londonu.

Zastopnik in korespondent ter glavni razpošiljavac:

JANEZ HARNJA.

Iekar „Pri zlatem levu“, Kremsier, Moravsko. Dobi se v sledečih lekarnah: Ljubljana: J. pl. Trnkóczy. Idrija: Wardo. Metlika: F. Wacha. Radovljica: A. Roblek. Novomesto: D. Rizzoli. Kamnik: Močnik. Vipava: Kordas. Celovec: P. Birnbacher, J. Nussbaumer. Beljak: Dr. Kumpf. Brezovca: Aichinger. Hermagor: J. Weth. Trbiž: J. Siegel. Wolfsberg: J. Huth. Gradec: F. Ks. Gschilay „pri sv. Ani“. Maribor: W. König, J. Noss. Celje: Kupferschmitt, Mareck. Bruck na M.: Langer. Gleichenberg: Dr. Fürst. Konjice: Pospisil. Kindberg: Pezledrer. Leibnitz: Rusheim. Ljubno: J. Pferschy. Ptuj: Behrbalk, Eliasch. Rothenmann: F. Hilingov naslednik. Stainz: V. Timouschek. Weitz: C. Mally. Trst: J. Dr. Faraboschi „al Camello“. Gorica: D. Christofoletti. Novigrad: Gionović. Sušak pri Reki: Wertheimstein. Spljet: Tocigl. Zader: N. Androvič in skoraj v vseh lekarnah drugih mest v monarhiji.

Zahvala.

Otroška veselica, ki se je vršila 21. t. m. ter ponavljala 29. t. m. v prostorih Vipavske čitalnice dala je 75 gld. Udano podpisani zahvaljuje se vsem p. n. dobrotnikom ter prijateljem šolske mladine za tako izdatno podporo v svojem in v imenu revnih učencev najtoplejšo. — Bog plati stoterno in stoterno!

Vodstvo štirirazredne ljudske šole v Vipavi, dne 30. junija 1885.

Kaspar Gasperin, šolski vodja.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. držb. posest. Janeza Majdiča iz Dragomela, 1104 gld., 3. julija v Kamniku. 2. eks. držb. pos. Lovra Ovjaca iz Smartna. 4. julija v Ljubljani. 1. eks. držb. posestnih pravic Marije Kušar intabulovanih na pos. Josipa Kušar davkovske občine Št. Peterskega predmestja, 420 gld. 18. julija v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Helene Gorenc iz Krsinega vrha, 300 gld., 22. julija v Mokronogu. 3. eks. držb. pos. Janeza Škrļa iz Topolca, 24. julija v Bistrici. 1. eks. držb. posestva Antona Krnce iz Št. Ruperta, 605 gld. 22. julija v Mokronogu. 3. eks. držb. posest. Josipa

Gečla iz Harija, 31. julija v II. Bistrici. 3. eks. držb. pos. Frana Staura iz Zagorja, 7810 gld., 14. avgusta v II. Bistrici. 1. eks. držb. pos. Janeza Zajca iz Mevč, 3460 gld., 16. julija v Zaticini. 1. eks. držb. pos. Franje Vilar iz Poddoba, 2410 gld., 18. julija v Lóži. 3. eks. držb. pos. Janeza Slavca iz Knežaka, 14. avgusta v II. Bistrici. 1. eks. držb. pos. Frana Hočovarja iz Blata, 1860 gld., 7. septembra v Ribnici. 1. eks. držb. pos. Antona Oražma iz Velike Lašne, 722 gld., 10. julija v Kamniku. 2. eks. držb. pos. Dominika Lušina s Hrība, 2300 gld., 6. julija v Ribnici. Relict. pos. Josipa Bošnjaniča iz Berca, 1000 gld., 14. avgusta v II. Bistrici.

Tujci:

30. junija.

Pri Sloum: Streitz z Dunaja — Renaldi iz Karlovca. — Bienenfeld, Weinberger, Turk z Dunaja.

Pri Malet: Tautschlander z Dunaja. — Schultze iz Kočevja. — Stern iz Budimpešte. — Zamparo iz Trsta. — Mabič iz Pulja.

Pri avstrijskem cesarji: Bischoff iz Berlina. — Schaffer iz Ljubljane.

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. julija t. l.

Pšenica, hktl.	7 1/2	Špěh povojen, kgr.	66
Rež,	5 85	Surovo maslo,	84
Jedmen,	4 87	Jajce, jedno	2
Oves,	3 36	Mleko, liter	8
Ajda,	5 4	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 8	Telečje	56
Koruza,	5 50	Svinjsko	66
Krompir,	4	Koštrunovo	40
Leča,	8	Pišanec	30
Grah,	8	Golob	17
Fazol,	8 50	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo,	kgr. 94	Slama,	1 51
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	7 20
Špěh frišen,	54	" mehka,	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. junija	7. zjutraj	731.78 mm.	19.4° C	brezv.	jas.	0-10 mm.
	2. pop.	731.28 mm.	24.6° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	731.38 mm.	20.4° C	brezv.	d. jas.	dežja.
1. julija	7. zjutraj	732.32 mm.	17.6° C	sl. sev.	obl.	3-00 mm.
	2. pop.	733.92 mm.	18.3° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	734.20 mm.	16.8° C	brezv.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 21.5° in 17.6°, za 2.5' nad in 2.4' pod normalom.

Dunajska borza

dné 2. julija t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	60 kr.
Srebrna renta	83 " "	40 " "
Zlata renta	108 " "	75 " "
5% marcna renta	99 " "	55 " "
Akcije narodne banke	" "	" "
Kreditne akcije	" "	" "
London	20 " "	" "
Srebro	84 1/2 " "	" "
Napol.	88 " "	" "
C kr cekini	61 " "	05 " "
Nemške marke	1854 250 gld.	167 " "
4% državne srečke iz l. 1854	100 gld.	108 " "
Državne srečke iz l. 1864	" "	108 " "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	" "	98 " "
Ogrska zlata renta 4%	" "	92 " "
5% papirna renta 5%	" "	104 " "
5% štajerske zemljiše odvez oblig.	100 gld.	116 " "
Dunava reg. srečke 5%	" "	123 " "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" "	113 " "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100 gld.	106 " "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	175 " "
Kreditne srečke	" "	10 " "
Rudolfove srečke	120 " "	98 " "
Akcije anglo-avstr. banke	" "	194 " "
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	" "	" "

Ptujska vina.

1884. leta malo rezno gld. 8 do 12
1883. " malo in fino " 13 " 16
1884. " malo vino svetlorudeče " 11 " 14
pravi vinski jesih " 11 " 14

prodaja na hektolitre (313-6)

Jos. Kravagna v Ptuj.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sedeče

knjige in knjižice
za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi poduk	" 60 "
c) Fiziko in kemijo	" 60 "
d) Priradopolis	" 56 "
e) Zemljepis	" 26 "
f) Geometrijo	" 24 "
g) Malo fiziko	" 23 "
h) Domovinoslovje	" 20 "
i) Pripovesti iz zgodovine štajerske	" 6 "
j) Opis krškega okrajnega glavarstva	" 30 "
k) Zgodovino štajerskih Slovencev	cena 1 gld. 20 kr.
Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, potem (232-23)	
mal slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin	cena 1 kr.
ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske	" " "
in zemljevid Krškega okraj. glavarstva	" 5 "

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Razglas.

Pri srečkanji 125 lozov mestnega Ljubljanskega posejila, ki se je po načrtu vršilo v 2. dan julija 1885. leta so bile vzdignene:

Št. 2.843 z dobitkom	15.000 gld.
" 1.072 " "	1.500 " "
" 34.688 " "	500 " "
" 55.526 " "	500 " "
" 54.779 " "	500 " "

in št. 2340, 2688, 4539, 4741, 4934, 5651, 6279, 7307, 10078, 10595, 10603, 10671, 11282, 11380, 11404, 12223, 12271, 12529, 13262, 13290, 14333, 14866, 14939, 15056, 15200, 15707, 15715, 15931, 16163, 16631, 16845, 17241, 18003, 18378, 19128, 22123, 23069, 23273, 23387, 23394, 24575, 24863, 25163, 25517, 25811, 26153, 26298, 26427, 26498, 26982, 27135, 27333, 27941, 29270, 30116, 30325, 31296, 31302, 32490, 32566, 33656, 34010, 34404, 34763, 35014, 35274, 35687, 36835, 38042, 38043, 40009, 40044, 40268, 40575, 41242, 42750, 45148, 45307, 45578, 46139, 46508, 46725, 47203, 47486, 49167, 49756, 49924, 50825, 51077, 52521, 52634, 53378, 55310, 56522, 57776, 59870, 61793, 62100, 62489, 62586, 62916, 62973, 63040, 63113, 63178, 63245, 63804, 63833, 65259, 65511, 66495, 68129, 69977, 71388, 71926, 72419, 72574, 72784, 74077, 74146 vsaka z dobitkom 30 gld.

Od dosle izžrebanih lozov neso še izplačane naslednje številke: št. 45330 z dobitkom 1500 gld., št. 26163 z dobitkom 600 gld., št. 33724 in 63093 vsaka z dobitkom 500 gld. in št. 1487, 2015, 2643, 3174, 3783, 4683, 5710 5967, 7098, 7319, 7840, 8005, 8284, 8317, 9462, 9550, 9727, 9840, 10683, 11785, 12517, 12518, 12875, 14101, 14583, 15243, 15266, 16466, 17460, 18077, 18510, 19365, 19661, 20177, 21730, 21743, 22916, 23013, 24071, 24420, 24609, 25187, 25247, 25560, 27345, 27506, 27595, 27992, 28619, 28845, 29509, 29534, 29621, 29685, 29733, 31718, 32542, 32742, 33237, 34175, 34184, 36157, 36349, 37275, 37375, 38179, 38209, 39996, 40902, 41632, 41741, 44539, 44632, 46051, 46105, 49207, 49498, 50142, 50615, 51235, 51429, 51487, 52092, 52903, 53249, 54114, 56284, 56726, 59594, 61486, 61712, 63097, 63425, 64345, 64363, 64981, 65195, 65442, 65497, 67173, 69743, 70024, 70406, 71272, 72752, 73345, 73819 in 74688 vsaka z dobitkom 30 gld.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 2. julija 1885.

Župan: Grasselli.

Slomšekovih zbranih spisov IV. knjiga:

„RAZLIČNO BLAGO“

ravnokar izdana, dobiva se pri izdajatelji č. g. Mih. Len-dovšek-u v Makolah (Maxau bei Pöltschach) po goldi-narji s poštno vred. Tržna cena po knjigarnah je: je: 1 gld. 40 kr. za trdovezan, 1 gld. 30 kr. za broširan izvod. — Obsega tri oddelke: I. „šola in odgoja“ str. 180; II. „narodna politika in narodno gospodarstvo“ 183-354; III. „razna tvarina“ 357-428. (363-3)

Piccoli-eva esenca za želodec.
katero pripravlja
G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.
Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.
Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.
Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348-8)

Cena steklenici 10 novc.

Umrlj so:

25. junija: Ivana Marte-
čini, deželne sodinje predsed-
nikova hči, 9 let, Kongresni
trg št. 17, za vročinsko bolezi-
njo.
27. junija: Ručolf Zalo-
kar, delavčev sin, 4 1/2 leta,
Poljanska cesta št. 18, za da-
vico. — Marijana Hartman, go-
stija, 75 let, Karlovska cesta
št. 6, za oslabljenjem.
28. junija: Ludovik Po-
gačnik, železniškega sprevod-
nika sin, 3 mesece, Cesta na
Rudolfovo železnico št. 12, za
katarom v črevesu.
30. junija: Marija Dlačhi,
tekmavčeva vdova, 45 let, Zab-
jak št. 5, za jetiko. — Fran
Podražaj, hišni posestnik, 60 let,
Poljanska cesta št. 69, za je-
tiko.
1. julija: Ana Kosec, de-
lavčeva hči, 11 mes., Karlov-
ska cesta št. 20, za vnetjem
sapnika.
V deželnej bolnici:
23. junija: Franca Ciber,
delavčeva hči, 6 let, za je-
tiko.

(386-1)

Vsem prijateljem, tovarišem in znan-
cem, od katerih se nesem mogel osobno
posloviti pred svojim odhodom v Celje,
kličem presrečno
„Na zdravje!“
(385)
IVAN JERMAN.

Sedem sodov 200—250 hektolitrov
izbranega najboljšega
pleševičkega vina
od leta 1883, kakor tudi staršega vina od leta 1881
in 1879 prodajam po jako ugodnih in nizkih cenah;
manj od jednega sode 12—15 hektolitrov se ne
more oddati. Kaj več se izve pri
Jakobu Zimmermann-u
v Karlovc, kjer leži vino, in v Zagrebu,
Ilica št. 24, v mojej prodajalnici. (378—2)

Dr. Spranger-Jeve
kapljice za želodec.
Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Böcking, me-
dicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge
zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno
domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim
in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču
v želodec, omedlevici, glavobolju, trebušbolju, zasliženju,
želodčnej kislini, vzdigovanju, omočici, koliku, skrofelnom
itd., proti zlateji žili, zapretju. Hitro in brez bolečin mee in
povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepri-
čajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.
Pri gospoju lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu,
na Preširnovem trgu. (716-51)

Velika partija 1 (788-101)
ostankov sukna
(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštne povzetju, ostanek po 5 gl.
L. Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorcj proti pošiljati marke za 10 kr.

Poročilo velike važnosti!
Zanesljivo in radikalno ozdravljenje
epilepsije
(padavice)
z novim, temeljito izkušenim sredstvom.
Dočim se je tudi po neprestanej porabi bromo-
veza kalija le v redkih slučajih moglo konstatovati
ozdravljenje te bolezni, se je sedaj posrečilo pripra-
viti zdravilo, ki je pokazalo največje vsphe, zanes-
ljivo in radikalno pomaga v vseh kroničnih slučajih
ter je zategadelj velikega pomena za vse bolnike, ki
so dozdaj zastoj iskali pomoči proti tej strašnej bo-
lezni.
Mnogobrojna spričevala in premije od oseb vseh
stanov.
Za ozdravljenje potrebna zdravila z vodilom,
kako jih rabiti, razpošiljajo se v originalnih zavitkih
proti poštnemu povzetju ali predpošiljatu zneska
20 frankov ali 16 mark. (110-19)
Naročila naj se adresujejo neposredno na me.
S. Riebschläger, specijalist.
Berlin S., Brandenburgstrasse 35.

Zahvala in priporočilo.
S tem si uosojam uljudno naznanjati visokemu plemstvu in p. n. občin-
stvu, da sem oddal svojo lekarno svojemu bratu, kateri je bil več let v mojem
podjetju.
Te prilike se poslužujem, da se udano zahvaljujem **p. n. gospodom**
kupovalcem in p. n. gospodom zdravnikom za skazano mi zaupanje
in h kratu prosim, da to časteče zaupanje tudi skazujete mojemu bratu.
Z velespoštovanjem
Julij pl. Trnkóczy,
lekarnar.
Z ozirom na zgoraj naznanilo uosojam se objavljati, da sem prevzel
lekarno „Pri zlatem samorogu“ na Mestnem trgu od svojega brata.
Marljivo se bodem prizadeval v vsakem oziru pridobiti in ohraniti za-
upanje **p. n. kupovalcev in p. n. gospodov zdravnikov z reelno po-
strežbo.**
V Ljubljani, v 1. dan julija 1885.
Z velespoštovanjem
Ubald pl. Trnkóczy,
lekarnar na Mestnem trgu št. 4.